

متن پرسش

با سلام خدمت استاد و تشکر از وقتی که برای پاسخ به سوالات می‌گذارید همان طور که مطلعید سال گذشته یک مناظره مکتوب میان استاد پناهیان و آقای علی مطهری پیرامون جایگاه ولایت فقیه شکل گرفت. در این مناظره، آقای مطهری به یکی از فرازهای نهج البلاغه استناد کرده بودند و از آنها این نتیجه را گرفته بودند که نقد رهبری حتی به صورت علنی جایز است. آقای مطهری: «...» و اما حقی علیکم فالوفاء بالبیعه و النصیحه فی المشهد و المغیب» (نهج البلاغه، خطبه ۳۴). امیر مؤمنان (ع) یکی «از حقوق خودشان بر مردم» (و نه بر عکس) را این می‌داند که مردم در علن و خفا نصیحت‌های خود را □ که اعم از انتقاد است □ مطرح کنند ... در این کلام، امام علی (ع) حتی «نصیحت علنی» را بر «نصیحت مخفیانه» مقدم داشته اند... □ از آن جا که شما سال‌ها به تدریس نهج‌البلاغه اشتغال داشته‌اید و با زوایای فرمایش امیرالمؤمنین آشنا هستید، سؤال حقیر این است که آیا نتیجه‌ای که آقای مطهری از این فرمایش امیرالمؤمنین گرفته‌اند درست هست یا نه و آیا از نظر شرعی می‌توان ولی فقیه که نایب امام زمان هست را نقد کرد؟! خواهشمندم که چون بحث کنونی موضوع مهمی است در حد امکان به صورت مبسوط پاسخ بفرمایید چون این مسأله میان برخی از دوستانم باعث ایجاد شبهه شده است. با تشکر و ضمن عذرخواهی

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: از آن جمله‌ی علی «علیه‌السلام» که آقای علی مطهری استناد کرده‌اند انتقاد به امام بر نمی‌آید چون در لغت عرب «نصیحت» به معنای خیرخواهی است و حضرت علی «علیه‌السلام» می‌فرمایند: من حقی دارم که باید آن را اداء کنید یکی باقی‌ماندن بر بیعتی که کردید و دیگر خیرخواهی برای حکومت در هر زمانی. ولی خارج از این سخن، مقام معظم رهبری در بین دانشجویان فرمودند سخن کارشناسی که حتی مخالف رهبری باشد جای خود را دارد و قابل ارائه است ولی عنایت داشته باشید وقتی حکمی از طرف رهبری صادر شد دیگر برای همه‌ی واجب‌الإطاعه است. موفق باشید